

Sygn. akt: I C 1057/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Magdalena Podoluk

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko M. F.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. na rzecz pozwanej M. F. kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 34 zł (trzydzieści cztery złote) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictw, kwotę 897 zł (osiemset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów wynagrodzenia biegłej oraz kwotę 563,33 zł (pięćset sześćdziesiąt trzy złote trzydzieści trzy grosze) tytułem kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę i z powrotem.

UZASADNIENIE

Strona powodowa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego (...) w dniu 02.04.2012 roku domagała się zasądzenia od pozwanej M. F. kwoty 14.358,95 zł z tytułu umowy kredytu wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania w wysokości 180 zł z tytułu opłaty sądowej i 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 15.05.2008 r. pozwana zawarła umowę kredytu ratalnego nr (...) z (...) Bankiem S. A. Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z opisanej wyżej umowy została sprzedana na rzecz strony powodowej na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bankiem S. A. w dniu 26.04.2011 r. Strona powodowa wskazała, że nabyła wierzytelność w kwocie 13.325,44 zł w tym: 9.576,84 zł tytułem kapitału, 3.568,35 zł tytułem odsetek umownych naliczanych przez bank, 43,75 zł tytułem kosztów poniesionych przez bank w związku z obsługą wierzytelności, w wysokości zgodnej z treścią umowy kredytu ratalnego, 136,50 zł tytułem zasądzonych i niewyegzekwowanych przez poprzedniego wierzyciela kosztów procesu. Dalej strona powodowa wskazała, że na żadnym etapie windykacji nie naliczała odsetek od zasądzonych kosztów procesu. Pozwana

zgodziła się na warunki naliczania odsetek oraz kosztów obsługi wierzytelności. Od dnia nabycia wierzytelności strona powodowa kontynuowała naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie kapitału w wysokości ustawowej. Łączna wysokość zadłużenia pozwanej stwierdzona została na dzień 29 marca 2012 r. dokumentem księgowym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda i wynosi 9.576,84 zł tytułem kapitału, 4.601,86 zł tytułem odsetek, 180,25 zł tytułem kosztów. Strona powodowa dokonała kapitalizacji odsetek należnych na dzień wniesienia pozwu i domagała się zasądzenia odsetek od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W dniu 24 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy (...)VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt (...)wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanej M. F. zapłatę na rzecz strony powodowej B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. kwoty 14.358,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 2.580,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana M. F. w dniu 10.01.2014 roku (k. 6-9) wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. W sprzeciwie pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych bądź według przedstawionego spisu kosztów. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia w uwagi na treść art. 118 k.c. z uwagi na upływ trzyletniego terminu od dnia wymagalności roszczenia do dnia złożenia pozwu w niniejszej sprawie. Z ostrożności pozwana wskazała na ustalenie odsetek umownych z rażącym naruszeniem art. 5 k.c.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, że ustosunkowując się merytorycznie do żądania pozwu należy stwierdzić, że roszczenie powoda przedawniło się. Zgodnie z normą ogólną wskazaną w art. 118 k.c. termin przedawnienia wynosi lat 10, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (...) lata. Świadczenie dochodzone pozwem wynika z prowadzonej przez powoda, jak i jego poprzednika prawnego działalności gospodarczej. Niewątpliwie roszczenie przedawniło się skoro pozwana od 1998 roku nie przebywa w Polsce. Pozwana nadto wskazała, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia. W przypadku wykazania przez powoda stosunku podstawowego, jaki wiązał pierwotnego wierzyciela z pozwaną, pozwana zastrzegła sobie prawo do powołania dalszych twierdzeń i dowodów na wyżej wymienione okoliczności, jak chociażby ustalenie stopy odsetek ustawowych w sposób spreczny z art. 5 k.c. Nadto wskazała, że powód zgodnie z art. 6 k.c. winien wykazać istnienie roszczenia, jego wysokość, podstawę faktyczną na której roszczenie jest oparte. Sam fakt nabycia wierzytelności nie spełnia tych warunków.

W piśmie procesowym z dnia 4 grudnia 2014 roku (k. 42-45) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości. W uzasadnieniu pisma wskazała, że pozwana w dniu 15 maja 2008 roku zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu na zakup towarów, przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej V. (...) nr (...). Umowa opiewała na kwotę 9.576,84 zł. Spłata miała następować w dwudziestu czterech miesięcznych ratach zgodnie z postanowieniami § 7 umowy. Z uwagi na to, iż pozwana nie regulowała terminowo swoich zobowiązań poprzedni wierzyciel w dniu 24 lutego 2009 roku wypowiedział pozwaną zawartą z nią umowę i wezwał ją do spłaty zaległych należności. W związku z tym, że pozwana w dalszym ciągu nie podejmowała spłaty zadłużenia, poprzedni wierzyciel wystawił w dniu 16.09.2010 roku przeciwko niej bankowy tytuł egzekucyjny któremu postanowieniem z dnia 30 listopada 2009 r. Sąd nadał klauzulę wykonalności. Roszczenie dochodzone pozwem powód nabył na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bank S.A. w dniu 26 kwietnia 2011 roku. Cesja wierzytelności na tej postawie umowy miała miejsce o czym pozwana została powiadomiona pismem z 9 września 2011 roku. Po nabyciu wierzytelności powód prowadził działania zmierzające do dobrowolnego spełnienia przez pozwaną świadczenia należnego powodowi polegające m.in. na kierowaniu pisemnych upomnień, zatem jest zasadne poniesienie przez pozwaną kosztów niniejszego postępowania sądowego. Pozwana nie wykonała żadnej wpłaty. Ustosunkowując się do podniesionego zarzutu przedawnienia strona powodowa podniosła, że roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie nie jest przedawnione, bo umowa została wypowiedziana 24 lutego 2009 roku przez poprzedniego wierzyciela. Zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. od tej daty należało zatem liczyć początek biegu terminu przedawnienia (data wymagalności roszczenia). Ponadto poprzedni wierzyciel skierował w dniu 20 września 2010 roku wniosek o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności, co sąd uczynił wydając postanowienie z 30 listopada

2010 roku, następnie w dniu 6 stycznia 2011 roku skierował wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone na mocy postanowienia wydanego w dniu 26 czerwca 2011 roku, co po raz kolejny skutkowało przerwaniem biegu przedawnienia. Pozew został złożony przez powoda z dnia 2 kwietnia 2012 roku, tak więc przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia.

W piśmie z dnia 16 grudnia 2014 roku (k. 70 – 75) pełnomocnik pozwanej podtrzymał swoje stanowisko, podtrzymał zarzut braku legitymacji czynnej powoda w niniejszym procesie na skutek niewykazania skutecznego przelewu wierzytelności, jak również zarzut braku legitymacji biernej pozwanej. Pozwana podniosła, że nie ma legitymacji biernej w niniejszej sprawie, albowiem nigdy nie zawierała umowy kredytu będącej podstawą roszczenia, nigdy nie zamieszkiwała na terenie miasta O., jak również nie pracowała w 1998 roku na terenie Polski, a w szczególności nie pracowała w firmie (...) w O.. Pozwana wskazała, że od 1998 roku mieszka na stałe w B., tam też zmarł jej mąż i został on również pochowany na terenie Niemiec. Pozwana podniosła też, że nie utrzymuje kontaktów z synem T. F., który najprawdopodobniej używając danych pozwanej zakupił zestaw komputerowy oraz drukarkę wielofunkcyjną, których cena została sfinansowana ze środków pochodzących z umowy kredytu na zakup towarów. Pozwana podniosła też, że istnieją poważne wątpliwości, co do objęcia umową przelewu wierzytelności dochodzonej od pozwanej, albowiem miała być ona objęta umową przelewu w dniu 26 kwietnia 2011 roku, a tymczasem postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika pod sygnaturą Km (...) zostało zakończone dopiero w dniu 28 czerwca 2011 roku. Pozwana podkreśliła, że warunkiem nabycia pakietu wierzytelności A i B, zgodnie z postanowieniami umowy cesji było dokonanie płatności w terminie określonym w pkt 3.6. Nadto sam skład pakietów A i B nie został precyzyjnie w umowie określony.

Pismem procesowym z dnia 8 marca 2016 roku (k. 226) strona powodowa cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

Na rozprawie w dniu 23 marca 2016 roku (k. 230-231) pełnomocnik pozwanej nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Domagał się oddalenia powództwa w całości. Wskazał, że podpis złożony pod umową nie został złożony przez pozwaną. Wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego: domagał się wynagrodzenia w kwocie łącznej 5.068,79 zł na którą składało się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł + VAT 828 zł + 606,79 zł za stawiennictwo pełnomocnika pozwanej na rozprawę w dniu 4 marca 2015 r. - dojazd do N. ze S. i z powrotem to jest 363 km x 2 x stawka 0,8358 zł, co łącznie stanowi kwotę 606,79 zł + 34 zł tytułem kosztów opłat skarbowych od pełnomocnictw. Domagał się także zwrotu kosztów wynagrodzenia biegłego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. F. od 1988 roku mieszka wraz z całą rodziną w B.. Mieszka tam nieprzerwanie do chwili obecnej. W latach 2007-2008 r. nie mieszkała, ani nie przebywała w O.. Nie kupowała żadnego sprzętu komputerowego na kredyt w firmie (...) w O.. W W. przy ul. (...) posiada mieszkanie, gdzie jest zameldowana.

Dowód: zeznania świadka S. F. k. 196-197, przesłuchanie pozwanej M. F..

W dniu 15 maja 2008 roku została zawarta na nazwisko M. F. zam. ul. (...), (...)-(...) W., adres do korespondencji ul. (...), (...)-(...) O. jako kredytobiorcą z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowa kredytu na zakup towarów, przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej V. Elektron Żagiel nr (...). Kredyt został zaciągnięty na zakup zestawu komputerowego oraz drukarki wielofunkcyjnej. Zakup towaru, zgodność danych kredytobiorcy z danymi w dowodzie tożsamości oraz własnoręczność podpisu potwierdził pracownik firmy (...) w O. J. B.. Umowa opiewała na kwotę 9.576,84 zł. Spłata miała następować w dwudziestu czterech miesięcznych ratach zgodnie z postanowieniami § 7 umowy. Podpis kredytobiorcy M. F. na tej umowie nie został nakreślony przez pozwaną M. F..

Dowód: umowa z dnia 15.05.2008 r. w aktach SR dla(...) – Ż. w W. II Wydział Cywilny II Co (...), kserokopia umowy k. 50-52; próbki pisma M. F. k. 192-195, opinia biegłej z zakresu badania pisma i dokumentów M. L. k. 211-222, przesłuchanie pozwanej M. F..

Z uwagi na nie regulowanie w terminie zobowiązania, wynikającego z powyższej umowy kredytu, (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wypowiedział umowę kredytu. (...) Bank S. A. z siedzibą w W. wystawił w dniu 16.09.2010 roku przeciwko pozwanej M. F. bankowy tytuł egzekucyjny nr 53 (...), w którym wskazał, że zadłużenie pozwanej z tytułu kredytu z dnia 15.05.2008 r. wynosi łącznie 12.222,52 zł, w tym: 9.576,84 zł z tytułu kapitału, 373,89 zł z tytułu odsetek umownych w wysokości 5 % w stosunku rocznym naliczanych od 15.05.2008 r. do 16.09.2010 r., 290,63 zł z tytułu odsetek karnych, 43,75 zł z tytułu kosztów korespondencji, 1.937,41,14 zł z tytułu odsetek ustawowych za okres od 25.02.2009 r. do 16.09.2010 r. W bankowym tytule egzekucyjnym wskazano też, że (...) Bankowi należą się dalsze odsetki ustawowe, wynoszące w dacie wystawienia tytułu 13 % w stosunku rocznym.

W dniu 18 września 2010 r. (...) Bank S. A. z siedzibą w W. wystąpił o nadanie powyższemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 30 listopada 2010 r. Sąd Rejonowy dla(...) w W. II Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności przedmiotowemu tytułowi.

W dniu 6.01.2011 r. na wniosek wierzyciela (...) Bank S. A. w W. przeciwko pozwanej M. F. na podstawie powyższego tytułu wykonawczego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy SR dla (...) – M. w W. M. P. pod sygn. Km (...) Postępowanie egzekucyjne w tej sprawie zostało umorzone wobec bezskuteczności egzekucji postanowieniem z dnia 28 czerwca 2011 r.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k. 63, wniosek o nadanie klauzuli bankowemu tytułowi egzekucyjnemu k. 64, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności w aktach sprawy II (...) k. 10, wniosek o wszczęcie egzekucji k. 65-66, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego k. 67-68.

(...) Bank S.A. zbył przedmiotową wierzytelność przysługującą mu względem pozwanej z tytułu umowy kredytu z dnia 15.05.2008 r. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w wyniku umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011 r., o czym powiadomienie dla pozwanej pismami z dnia 09.09.2011 r. wysłano na adres O. ul. (...). Pismem z 09.09.2011 r. strona powodowa wezwała pozwaną na adres O. ul. (...) do zapłaty należności z tytułu kredytu w kwocie 13.669,94 zł.

Dowód: wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011 r. wraz z załącznikiem k. 53 - 57, zawiadomienie pozwanej o zbyciu wierzytelności i wezwanie do zapłaty k. 60-62.

Strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych, gdzie wskazała, że na dzień 29.03.2012 r. wymagalne zadłużenie pozwanej M. F. wobec strony powodowej z tytułu umowy kredytu z dnia 15.05.2008 r. wynosiło 14.358,95 zł, z tego: 9.576,84 zł z tytułu kapitału; 4.601,86 zł z tytułu odsetek; 180,25 zł z tytułu kosztów.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej z 29.03.2012 r. k. 58

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i należało je w całości oddalić.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie strona powodowa pismem procesowym z dnia 8 marca 2016 roku (k. 226) po rozpoczęciu rozprawy cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia. Wobec tego, że cofnięcie nastąpiło po rozpoczęciu rozprawy, na takie cofnięcie wymagana była zgoda pozwanej. Na rozprawie w dniu 23 marca 2016 roku (k. 230-231) pełnomocnik

pozwanej nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Domagał się oddalenia powództwa w całości. Wobec tego Sąd rozpoznał sprawę merytorycznie.

Strona powodowa domagała się zasądzenia w niniejszej sprawie od pozwanej należności, która miała wynikać z zawartej przez pozwaną z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowy kredytu na zakup towarów, przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej V. (...)nr (...). Jednakże w toku postępowania dowodowego ustalono, że przedmiotowa umowa kredytu nie została podpisana przez pozwaną M. F.. Do ustalenia tego, że to nie pozwana podpisała umowę kredytu posłużyły zeznania świadka S. F., przesłuchanie pozwanej, wzory jej podpisów, ale przede wszystkim dowód z opinii biegłej z zakresu badania pisma i dokumentów M. L.. Biegła M. L. w sposób jednoznaczny określiła, że to nie pozwana podpisała się na umowie kredytu. Kwalifikacje tej biegłej nie budzą wątpliwości, a jej opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron. Dlatego też Sąd przyjął ustalenia biegłej za własne.

Brak więc ważnej umowy na podstawie której (...) Bank S. A. w W. mógł wystawić bankowy tytuł egzekucyjny wskazujący zadłużenie pozwanej. (...) Bank S. A. w W. nie mógł skutecznie przenieść na stronę powodową należności wskazanych w tym tytule egzekucyjnym, bo należności te nie istniały.

Do umowy kredytu z 15 maja 2008 r. zgodnie z art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2011.126.715 ze zm.) mają zastosowanie przepisy poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2001.100.1081 ze zm.)

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę, na mocy której przedsiębiorca w zakresie swojej działalności, zwany dalej "kredytodawcą", udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi kredytu w jakiegokolwiek postaci.

Umowa kredytu z 15 maja 2008 r. jest nieważna – nie została podpisana przez kredytobiorcę tj. pozwaną. Strona powodowa nabyła wierzytelność z tytułu tej umowy na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011 r. Po myśli art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wierzytelność ta nie istniała w dacie przelewu, umowa kredytu była nieważna. Strona powodowa nie mogła więc nabyć skutecznie tej wierzytelności, bo jako wierzytelność z tytułu umowy kredytu ta wierzytelność nie istnieje.

Do ustalenia stanu faktycznego w sprawie posłużyły dowody z dokumentów opisane dokładnie wyżej pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Stan faktyczny ustalono także na podstawie dowodu z przesłuchania pozwanej, zeznań świadka S. F. oraz dowodu z opinii biegłego. Wszystkie dowody wzajemnie się potwierdzały.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Stronę powodową, jako przegrywającą sprawę obciążono poniesionymi przez pozwaną kosztami, a były to: koszty zastępstwa procesowego wynoszące przy wartości przedmiotu sporu między 10.000 zł, a 50.000 zł – 2.400 zł zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 (Dz. U. z 2013, poz. 461 ze zm.), koszt opłat skarbowych od pełnomocnictw w wysokości 34 zł, koszty wynagrodzenia biegłej ustalone postanowieniem z dnia 23 marca 2016 r. na kwotę 897 zł oraz koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę w dniu 04.03.2015 r. w kwocie 563,33 zł. Pełnomocnik strony pozwanej uczestniczył w rozprawie dnia 04.03.2015 r. Pełnomocnik strony pozwanej na rozprawę przyjechał samochodem o pojemności silnika powyżej 900 cm³.

Zwrot kosztów dojazdu przyznano jako iloczyn stawki za kilometr 0,8358 zł i liczby przejechanych kilometrów (było to po 337 km na trasie S.-N.-S.). Wysokość zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę ustalono zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 167), art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1414 ze zm.), § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu

dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U.2002.27.271 ze zm.).

Jeśli chodzi o wysokość przyznanego pełnomocnikowi pozwanej wynagrodzenia, to Sąd nie znalazł podstaw do jego podwyższenia do kwoty 3.600 zł mając na uwadze niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Przyznane wynagrodzenie jest adekwatne do charakteru sprawy i wkładu pracy pełnomocnika pozwanej do jej wyjaśnienia. Wynagrodzenia nie podwyższono o podatek od towarów i usług, albowiem jedynie wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu podwyższa się o ten podatek zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t. ze zm).

Mając powyższe na względzie na mocy powołanych przepisów prawa należało orzec jak w wyroku.